

Der Elephant, obgleich er eine ungeheure Kraft besitzt, geräth nicht in Zorn, wenn Bienen, versessen auf den Brunstsaff, der ihm aus den Schläfen quillt, in ihrer Trunkenheit ihn umschwirren und mit Füßen treten; sieht aber der Kräftige eine gleiche Kraft vor sich, dann wird er über die Maassen zornig.

गतः कालो यत्र द्विचरणप्रभूनां क्षितिभुजां पुरः स्वस्तीत्युक्त्वा विषयमुष्यमास्वादितमभूत् ।
इदानीमस्माकं तृणमिव समस्तं कलयतामपेक्षा भित्तायामपि किमपि चेतस्त्रपयति ॥ ८१३ ॥

Dahin ist jene Zeit, wo wir, «Heil» rufend vor dem zweibeinigen Vieh, den Fürsten der Erde, die Freuden der Gegenstände des Sinnengenusses kosteten; jetzt, da wir Alles einem Strohhalme gleich achten, erfüllt sogar die Sorge um Almosen unser Herz mit einiger Scham.

गतः कालो यत्र प्रणयिनि मयि प्रेमकुटिलः कटाक्षः कालिन्दीलघुलहरिवृत्तिः प्रभवति ।
इदानीमस्माकं जठरकमठीपृष्ठकठिना मनोवृत्तिस्तत्किं व्यसनविमुखैव क्षपयसि ॥ ८१४ ॥

Dahin ist jene Zeit, wo ein krauser Seitenblick der Liebe, so beweglich wie die leichte Welle der Jamunâ, über mich, den Liebenden, Gewalt hatte; jetzt ist mein Herz so unempfindlich wie der harte Rücken einer Schildkröte; was stürmst du also auf mich ein, da du (o Weib) doch sonst von Unglücklichen dich abzuwenden pflegst?

गतवयसामपि पुंसो येषामर्थो भवति ते तरूणाः ।
अर्थेन तु ये विहीना वृद्धास्ते यौवने ऽपि स्युः ॥ ८१५ ॥

Männer, die Geld haben, gelten für jung, auch wenn sie die Jugend schon lange hinter sich haben: diejenigen dagegen, welche kein Geld haben, gelten sogar im Jünglingsalter für Greise.

गतशोको s. गते शोको.

गतानुगतिको लोकः कुरुनीमुपदेशिनीम् ।
प्रमाणयति नो धर्मे यथा गोघ्नमपि द्विजम् ॥ ८१६ ॥

Die Welt, die stets in die Fussstapfen des Vordermannes tritt, führt uns eine Lehrerin, die zugleich Kupplerin war, und einen Brahmanen, der eine Kuh getödtet hatte, als Gewährsmänner in der Tugend auf.

गते प्रेमाबन्धे प्रणयबद्धमाने विगलिते
निवृत्ते सद्भावे ज्ञान इव ज्ञाने गच्छति पुरः ।
तद्वत्प्रेक्ष्योत्प्रेक्ष्य प्रियसखि गतांस्तांश्च दिवसा-
न्न ज्ञाने को हेतुर्दलति शतधा यत्र हृदयम् ॥ ८१७ ॥

Der Liebe Band ist zerrissen, die aus der Zuneigung entspringende Achtung verschwunden, das freundliche Wesen dahin, der mir zunächst Ste-

813) ÇĀNTIÇ. 4, 15 bei HAEB. 427.

814) ÇĀNTIÇ. 4, 13 bei HAEB. 427.

815) PAÑKĀT. I, 11.

816) HIT. I, 9. c. धर्म.

817) AMAR. 38. c. तद्वत्प्रे०.